

ANDORRANA DE PUBLICACIONS

President: Eric Dolés,
Director General: Josep Anton Rosell Pujol.

EL PERIÒDIC D'ANDORRA

Director: Joan Ramon Baiges,
Director comercial: Josep Segura.

Cap de redacció: Iago Andreu, Nacional: Marc Rodríguez, Pena Gallego, Clara Garnica, Eva Arasa i Andrés Luengo, Esports: Iván Moure i Rafa Mora, Diagramació: Biel Rosell i Josep Capell (Sistemes), Fotografia: Tony Lara, ANDORRANA DE PUBLICACIONS Publicitat: Xavier Farran i Nelly Dedea, Administració: Nona Muñoz i Alicia Ruiz, EL PERIÒDIC D'ANDORRA s'entrega inseparablement amb EL PERIÒDIC DE CATALUNYA

Editorial

L'opinió del diari només s'expressa als editorials.
Els articulistes hi exposen posicions personals.

Una decisió encertada

El premi Ramon Llull deixarà de ser exclusivament andorrà i serà rotatori, entre tots els governs que son patrocinadors de la Fundació que té com a seu el Principat. Es una savia decisió. En realitat aquest guardó sempre havia estat compartit, menys en la dotació del mateix. Els 90.000 euros –el premi mes ben dotat de les lletres catalanes– estaven sufragats íntegrament pel Govern d'Andorra que, com a contraprestació tenia la facultat de celebrar l'acte a casa nostra. Aquest «privilegi» comportava a la vegada afrontar tota la despesa de la seva organització. La rentabilitat d'aquesta inversió pot ser discutible. Uns poden pensar que el nom d'Andorra, a nivell cultural, gaudia d'una importància extrema entre els països de parla catalana. Altres en canvi eren partidaris de compartir honors i despeses entre tots, perquè el cost de la celebra-

ció és molt important i amb els temps que corren no es pot estar per dispèndis. Que ho preguntin sino a l'oposició que diu no a practicamente tota inversió en matèria cultural. La política de «grandeur» va quedar decapitada per la crisi i el dèficit de les arques públiques. El nou Govern ja va donar el primer pas amb una reducció molt forta del cost organitza-

LES VISIONS DELS MEMBRES DE LA FUNDACIO OBREN NOUS CAMINS

tiu, encara que mantenia la dotació del premi. Ara fa un altra pas endavant i es busca una solució que es bona per a tots i que faciliti una major participació i treball col·lectiu. Tots aporten els seus projectes que s'aproven conjuntament i s'assumeix la despesa d'acord amb les característiques

de cada soci. Fins ara Andorra pagava molt, ara serà menys i no rebaixa la seva influència dins de la Fundació que, a la vegada, racionalitza el seu organigrama. Per un premi itinerant, per un altra part, no es una novetat. Recordem que aquesta es la característica del Premi Carlemany i un dels elements mes positius i valorats. Els premis literaris ja fa molt de temps que estan en discussió. Es deuria estudiar amb amplitud el fons i la forma dels mateixos. En el cas del Ramon Llull es ben cert que es una projecció important, pero que també ho es la seva inversió. Per un altra part la propia essencia del premi mereixeria un estudi especial. Amb els temps que corren potser no es tracta tant de premiar als coneguts, sino de descobrir talents. La idea es dificil amb l'estructura actual i la tradició desenvolupada fins ara. Un altra objectiu podria ser premiar una feina consolidada i una carrera ja demostrada, pero altres guardons es mouen en aquesta línia. La força que dona les diferents visions que puguin tenir els membres de la Fundació pot servir per tirar endavant projectes diferents dins de la línia ja consolidada. No es tracta de que tot segueixi igual, sino que es millori.